

РЕШЕНИЕ

№ 5503

гр. София, 29.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 13.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **5960** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145-178 АПК, вр. с чл.172, ал.5 от ЗДвП.

Образувано е по жалба от КРАСБИВАЛ О. срещу Заповед №21-3794-000057/11.05.2021г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А,б.а) от Закона за движение по пътищата, издадена от Б. Ч. – Полицейски инспектор при ОДМВР – Б..

Твърди се в жалбата, че заповедта е незаконосъобразна, поради противоречие с материалния закон и е издадена при липса на компетентност.

Не е посочено в заповедта, че се издава въз основа на АУАН серия и номер с установени в акта обстоятелства. Органът, който я е издал не е компетентен, съгласно чл.172, ал.1 от ЗДвП – не е ръководител на служба за контрол по закона, а е полицейски инспектор. Не е ясно и нарушението, за което е издадена заповедта, тъй като описаното в нея не отговаря на действителната фактическа обстановка. Липсват мотиви защо е наложена за срок от 6 месеца оспорената ПАМ. Липсата на мотиви в този смисъл препятства съда да извърши проверка за законосъобразността на акта.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., който поддържа жалбата. Моли за присъждане на разноски, постъпили са писмени бележки по електронна поща в АССГ.

Ответникът – Б. Ч. – Полицейски инспектор при ОДМВР – Б. не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на

страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната Заповед №21-3794-000057/11.05.2021г. е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2А,б.а) от Закона за движение по пътищата „прекръпяване на регистрацията на ППС – „Ф. Ш.“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца“ на [фирма], собственик на ППС. Според мотивите на заповедта управителят на дружеството И. Д. П. е допуснал/предоставил управлението на автомобила в [населено място], по [улица]от Г. А. М., без последния да е правоспособен водач. Същото представлява нарушение на чл.150 от ЗДвП.

По делото е представен съставения срещу Г. А. М. АУАН по чл.150 от ЗДвП, който е управлявал на 11.05.2021г. автомобила без да притежава СУМПС, както и издадено въз основа на него наказателно постановление, с което му е наложена глоба. Приложен е и АУАН за констатирано от служителите на РУ на МВР [населено място] по време на същата проверка нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП – управление след употреба на алкохол 2,36 промила в издишания въздух. От справката за нарушителя на лист 11 се установява, че във връзка с това нарушение е образувана преписка по чл.343Б, ал.1 от Наказателния кодекс.

В съдебно заседание е проведен разпит на двама свидетели, от които се потвърждава описаната фактическа обстановка. Г. А. М. обяснява, че не притежава шофьорска книжка, но знае да шофира, а по време на проверката искал да отиде с колата до фирмата по работа. Ключовете взел от дрехата на колегата си А. П. А., с който живеел в хотел и тръгнал за склада да провери газовите бутилки, когато органите на МВР го спрели за проверка. А. П. А., който е шофьор във [фирма] потвърждава казаното от М..

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес, а разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган – полицейски инспектор, оправомощен от Директора на ОДМВР [населено място] по силата на Заповед №244з-1916/03.09.2019г., вр. със Заповед № 8121з-515/14.05.2018г. на Министъра на вътрешните работи. Възраженията в жалбата в обратния смисъл са неоснователни. Чл. 172, ал.1 от ЗДвП дава възможност принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 да се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица, като в случая е налице надлежно оправомощаване.

Съгласно чл.171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: по т.2а. (прекръпяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: По б.а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно

средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година;

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че собствения на жалбоподателя [фирма] автомобил е бил управляван на 11.05.2021г. около 02,35 часа в [населено място] от Г. А. М. – служител в дружеството, като същото лице не притежава Свидетелство за управление на МПС и никога не е притежавало такова. Изцяло е изпълнен фактическият състав за налагане на ПАМ по чл.171, т.2А, б. А от ЗДвП на собственика, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице обстоятелствата „без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство“. Не се установява заявеното от жалбоподателя, че описаното в заповедта не отговаря на действителната фактическа обстановка, а напротив, разпитаните в съдебна зала свидетели го потвърждават.

Тъй като мярката е наложена за минималния предвиден в закона срок от 6 месеца, липсата на мотиви, относно продължителността ѝ не представлява съществено нарушение на изискванията за форма и съдържание на административния акт и по никакъв начин не възпрепятства съда да извърши проверка за законосъобразност, при условие че е осъществен целият фактически състав за налагане на мярката. Въпросът за наличие на субективните елементи - вина, знание или незнание, съпричиняване от управителя на дружеството И. Д. П., който се релевира от жалбоподателя е неотносим, тъй като отговорността е предвидена от законодателя като „обективна“ такава, именно за собственика на управлявания в нарушение на правилата на ЗДвП автомобил, който в случая е нефизическо лице. За констатираната употреба на алкохол от водача е ангажирана неговата отговорност по друг ред, като извършеното от него нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП не се отразява на законосъобразността на наложената ПАМ.

В изложения смисъл оспореният административен акт се явява постановен при спазване на процесуалните разпоредби и правилно приложение на материалния закон, съобразен е с целта на закона и жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, III-то АО, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на КРАСБИВАЛ О. срещу Заповед №21-3794-000057/11.05.2021г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А,б.а) от Закона за движение по пътищата, издадена от Б. Ч. – Полицейски инспектор при ОДМВР – Б..

Решението е окончателно на основание чл.172, ал.5 ЗДвП.

СЪДИЯ: